

Sygnatura akt VII U 1409/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Głowacka-Damaszko

Protokolant: Rafał Wyrwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2013 r. w J.

odwołania R. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 27 października 2011 r.

znak: (...)

w sprawie R. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

odwołanie oddała.

Sygn. akt VII U 1409/11

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. Z. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 27.10.2011 r. (znak: (...)) odmawiającej przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu podniósł, że wbrew stanowisku organu rentowego, z uwagi na stan zdrowia, a w szczególności dolegliwości związane z cukrzycą, nadal jest osobą częściowo niezdolną do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 19.10.2011 r. wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, tym samym nie spełnia warunku określonego w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. Z. urodzony (...) jest z wykształcenia mgr. inż. mechanizacji rolnictwa, pracował jako główny specjalista ds. mechanizacji. W okresie od 07.1996 r. do 31.07.2011 r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/bezsporne/

Wnioskodawca złożył wniosek o kontynuację uprawnień do świadczenia rentowego. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 20.09.2011 r. uznano jednak, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Także komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 19.10.2011 r. uznała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. U wnioskodawcy rozpoznano cukrzycę typu II insulinozależną, wikłaną angiopatią, polineuropatię cukrzycową, retinopatię, krótkowzroczność obu oczu, nadciśnienie tętnicze (...), chorobę niedokrwienną serca, chorobę wrzodową w wywiadzie, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa L-S, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego, przerost prostaty oraz kamicy nerki lewej.

Decyzją z dnia 27.10.2011 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy opierając się na treści orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 19.10.2011 r.

/dowód: orzeczenie z dnia 20.09.2011 r. – k.264 akt rentowych ZUS;

orzeczenie z dnia 19.10.2011 r. – k.267 akt rentowych ZUS;

opinia lekarska z dnia 19.10.2011 r. – k.258 akt orzecznich ZUS;

decyzja z dnia 27.10.2011 r. – k.268 akt rentowych ZUS/

Biegła sądowa z zakresu diabetologii rozpoznała u wnioskodawcy zespół metaboliczny pod postacią cukrzycy typu 2, otyłości brzusznej i nadciśnienia, powikłania cukrzycy pod postacią retinopatii cukrzycowej, i bolesnej, obwodowej neuropatii czuciowej, a także stwierdziła obserwację w kierunku dławicy piersiowej. Wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

/dowód: opinia z dnia 25.02.2012 r. z opinią uzupełniającą – k.6-7 i k.21/

Biegły sądowy kardiolog rozpoznał u wnioskodawcy nadciśnienie tętnicze oraz cukrzycę typu 2 insulinozależną z polineuropatią i retinopatią. Wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

/dowód: opinia z dnia 29.09.2012 r. – k.33/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz.1227) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w art.57 ust.1 pkt.3 cytowanej ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy definiuje art.12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z tym przepisem, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W związku z wnioskiem o przyznanie dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawca poddany został przez organ rentowy badaniom lekarskim. W ich wyniku, orzeczeniem komisji lekarskiej nie uznano

wnioskodawcy za niezdolnego do pracy i decyzją z dnia 27.10.2011 r. odmówiono wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ponieważ sporna decyzja ZUS odmawiająca prawa do renty oparta została na orzeczeniu komisji lekarskiej, w toku postępowania sądowego niezbędne stało się przebadanie wnioskodawcy przez biegłych sądowych z zakresu diabetologii oraz kardiologii, a zatem przez lekarzy o specjalnościach adekwatnych do stwierdzonych u niego schorzeń.

Biegła sądowa z zakresu diabetologii rozpoznała u wnioskodawcy zespół metaboliczny pod postacią cukrzycy typu 2, otyłości brzusznej i nadciśnienia, powikłania cukrzycy pod postacią retinopatii cukrzycowej, i bolesnej, obwodowej neuropatii czuciowej, a także stwierdziła obserwację w kierunku dławicy piersiowej. Zdaniem biegłej wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. W sporządzonej w związku z zastrzeżeniami wnioskodawcy opinii uzupełniającej biegła wskazała, że jeżeli chodzi o przeciwwskazania i ograniczenia zatrudnienia u wnioskodawcy, który wykonuje prace biurową w systemie jednozmianowym nie ma żadnych ograniczeń zatrudnienia. Bóle nerek i wątroby bez dysfunkcji tych narządów mogą być leczone przy wykorzystaniu zwolnienia lekarskiego. Charakter pracy wnioskodawcy i jej uciążliwości nie utrudniają zaś wyrównania metabolicznego cukrzycy, a sam fakt chorowania na cukrzycę nie stanowi niemożności pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Biegły sądowy kardiolog rozpoznał u wnioskodawcy nadciśnienie tętnicze oraz cukrzycę typu 2 insulinozależną z polineuropatią i retinopatią. Także z przyczyn kardiologicznych wnioskodawca nie może zostać uznanym za niezdolnego do pracy. Biegły podniósł, że do tej pory nie udokumentowano u wnioskodawcy innych chorób układu krążenia poza nadciśnieniem. Samo nadciśnienie, nawet niedostatecznie dobrze uregulowane nie jest podstawą do uznawania niezdolności do pracy. Co więcej biegły podniósł, że nie są mu znane powody, dla których w lipcu 2009 r. uznawano wnioskodawcę za niezdolnego do pracy, bowiem stan jego układu krążenia nie był gorszy niż obecnie.

Sąd przyjął za własne wnioski zawarte w opiniach biegłych. Opinie sporządzone zostały przez lekarzy posiadających stosowną wiedzę i doświadczenie w zakresie posiadanych specjalizacji, po osobistym zbadaniu wnioskodawcy oraz w oparciu o analizę dostępnej dokumentacji lekarskiej. Biegli w pełny i jasny sposób uzasadnili swoje stanowisko, iż wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy. Sąd, który sam nie dysponuje wiedzą medyczną, nie mógł poczynić ustaleń sprzecznych z opiniami biegłych, skoro uznał, że są one prawidłowe i jeżeli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. Opinie biegłych potwierdziły wnioski zawarte w orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS.

Jednocześnie Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z kolejnych biegłych. Sporządzone dotychczas dowody z opinii biegłych w zakresie specjalności odpowiadających głównym i dominującym schorzeniom wnioskodawcy są prawidłowe i w zupełności wystarczające dla rozstrzygnięcia o istocie sprawy. Także żaden z biegłych nie wskazał na potrzebę przebadania wnioskodawcy przez innych biegłych niż wyznaczeni przez Sąd.

Zastrzeżenia wnoszone przez wnioskodawcę do opinii biegłej diabetolog stanowiły jedynie polemikę z wnioskami tej biegłej, a z których wynika, że wnioskodawca nie może być obecnie uznany za osobę niezdolną do pracy z uwagi na cukrzycę, ponieważ choroba ta nie stanowi przeszkody do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami powoda posiadającego wyższe wykształcenie, a zatem kwalifikacje pozwalające na wykonywanie pracy o charakterze administracyjnym.

Należy przy tym podkreślić, że subiektywne przekonanie wnioskodawcy o istnieniu niezdolności do pracy ze względu na stan zdrowia nie może mieć decydującego znaczenia dla ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem miarodajny jest jedynie obiektywnie istniejący stan zdrowia stwierdzony w toku postępowania w kontekście zachowanej zdolności do pracy, do której to oceny uprawnieni są biegli lekarze o specjalności odpowiadającej schorzeniom osoby badanej. Można również zauważyć, na co nie zwrócił uwagi wnioskodawca kwestionując prawidłowość opinii biegłej diabetolog w zakresie wniosków dotyczących administracyjnego charakteru pracy wnioskodawcy, że według cytowanego powyżej art.12 § 1 i 3 ustawy emerytalnej, o niezdolności do pracy nie decyduje biologiczny stan kalectwa lub choroby, niemający wpływu na zdolność do pracy, lecz połączenie niezdolności do pracy z niezdolnością do przekwalifikowania się do innego zawodu. Chodzi tu o potencjalną możliwość

wykonywania zatrudnienia przy uwzględnieniu stopnia naruszenia sprawności organizmu, możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia oraz celowości przekwalifikowania zawodowego z uwagi na rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Nie każde zatem schorzenie, nawet przy bezspornym fakcie stwierdzenia jego istnienia, powoduje niezdolność do podjęcia zatrudnienia. W pewnych sytuacjach, ocenianych przez biegłych lekarzy indywidualnie w odniesieniu do każdego badanego, istniejący stan chorobowy - tak jak ma to miejsce w przypadku wnioskodawcy - nie dyskwalifikuje osoby jako potencjalnego pracownika. Zdaniem Sądu, z opinii biegłych (potwierdzających stanowisko komisji lekarskiej ZUS) wynika, że wnioskodawca jest osobą, która pomimo swoich schorzeń ma możliwość wykonywania pracy o charakterze administracyjnym i biurowym, przy uwzględnieniu ewentualnie stosownego przekwalifikowania się. Trudności na rynku pracy nie stanowią przy tym przesłanki do uzyskania prawa do świadczenia rentowego i jako takie nie mogą być brane pod uwagę przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Reasumując, skoro wnioskodawca nie mógł zostać uznany za niezdolnego do pracy chociażby w stopniu częściowym, brak było podstaw do przyznania prawa do renty zgodnie z przepisem art.57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał odwołanie za bezzasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzekł o jego oddaleniu.